

Erik Laarhuis: 'Alleen stiermoeders uit Nederland'

Rood zelfbewust

Hoe presteert roodbont? Foktechnici boomden erover op de studieavond van Platform Roodbont. Over de ideale roodbontkoe verschilden ze nauwelijks van mening, over de weg ernaartoe wél.

tekst Inge van Drie

Gerbert Engelen:
'Een koe van 1,60
moet ook een
meter breed zijn'

Erik Laarhuis:
'We streven
naar vier
procent eiwit'

Pieter van Goor:
'Aandeel roodbont
van 18,2 naar
22,9 procent'

In het buitenland zouden we de roodbontkoe nog meer moeten uitdragen. Het is moeilijk zoeken naar koeien die zo compleet zijn als de roodbontkoe. Roodbont heeft de vaart erin.'

De opening van voorzitter Jan Steegink op de studieavond van Platform Roodbont maakte meteen duidelijk dat er met het zelfbewustzijn van de Nederlandse roodbontfokkers niks mis is. Het platform had de drie Nederlandse ki-organisaties met de grootste roodbontfokprogramma's gestrikt om een inleiding te houden over het thema 'Roodbont groeit door'.

Erik Laarhuis, foktechnisch medewerker van KI Kampen, haakte meteen op die groei in. 'Tien jaar geleden zetten we nog één roodbontproefstier

per jaar in. Onze eerste roodbontstier Taco is bijvoorbeeld anderhalf jaar lang proefstier geweest. Nu testen we er tien per jaar en de groei is er nog niet helemaal uit.' Ook het aantal inseminaties met roodbont is bij KI Kampen fors gestegen. 'In tien jaar tijd van 5000 naar 50.000.'

Dat roodbont doorgroeit, schetste ook Pieter van Goor, hoofd foktechniek bij CRV. 'Het afgelopen jaar zijn er ruim een half miljoen inseminaties met roodbont verricht. Vanaf 2005 is het aandeel roodbont binnen het totaal aantal inseminaties in Nederland gegroeid van 18,2 naar 22,9 procent.'

Eiwit vier procent

De drie inleiders schetsten in Laren hun beeld van de ideale

roodbontkoe. 'De ideale roodbonte is een koe die economisch goed presteert. We willen graag een koe die gemakkelijk produceert en op tijd weer drachtig wordt. We zien ook graag een koe die in verhouding is. Wij hoeven niet per se een koe van 1,60 meter, maar als ze het wel is, moet ze ook meer dan een meter breed zijn', gaf Gerbert Engelen van KI Samen aan.

Economie stond ook bij Laarhuis voorop. 'We willen de sterke punten van de roodbontfokkerij verder verbeteren. We streven naar een gemiddeld eiwitpercentage van vier procent en we blijven fokken op sterke, brede koeien met een bovengemiddelde conditie en omzet en aanwas, een koe als oud NRM-kampioene Doortje 2370.'

Het ideaalplaatje van een roodbontkoe van Van Goor week nauwelijks af van dat van zijn collega's, maar de foktechnicus van CRV constateerde wel dat de weg ernaartoe voor de verschillende organisaties anders is. 'Wij maken graag gebruik van nieuwe technieken, zoals genomic selection. De ontwikkelingen zijn enorm snel gegaan, van alleen de test op de roodfactor tot een chip met binnenkort 90.000 merkers.'

Alle potentiële stiermoeders van CRV ondergaan eerst een merkertest. Van Goor heeft intussen van 492 roodbontkoeien de merkers onderzocht. 'Van het gros wijkt de uitslag van de test nauwelijks af van de fokwaarde. We zijn vooral geïnteresseerd in de dieren die een plus van 70 tot 130 punten nvi ten opzichte van hun originele cijfers noteren. Met zulke koeien willen we graag verder.'

Inzet genomics

KI Samen maakt geen gebruik van de techniek van genomic selection, gaf Engelen aan. 'Wij kijken liever naar de praktijk. Het gaat ons niet om snelheid, maar om kwaliteit. Al is een stiertje met zeven verschillende testen gemerkd en laten de andere ki-organisaties de stier links liggen, als de stier ons aanstaat, dan kopen we hem toch.'

Genomic selection speelt ook in het fokprogramma van KI Kampen vooralsnog geen rol. Laarhuis: 'Het is een hulpmiddel bij de selectie, niet meer en niet minder. Het gaat erom dat je goede fokstieren levert. Als genomic selection daarbij kan helpen, zeg ik niet dat we er in de toekomst niet mee aan de slag gaan.'

Laarhuis gaf het zelfvertrouwen van de roodbontfokkers in Laren nog een extra impuls. 'De stiervaders komen bij ons uit alle belangrijke fokkerijlanden, maar de roodbonte stiermoeders selecteren we stuk voor stuk in Nederland. Dan hebben we de grootste slagingskans.'